

să-și vadă neputința și să asculte fără ezitare de Cel care este deasupra sa.

Acesta este, fiule, modul în care trebuie să înțelegem lucrurile; că, adică, fără ajutorul lui Dumnezeu nu putem face nimic. Trebuie să cerem să ni se dea și cunoaștere duhovnicească cu duhul distingerii, pentru că fără acestea și cele care ni se par bune la prima privire sunt rele și anapoda. Acolo unde vedem noi miere poate să fie otravă.

Sursa: **Gheron Iosif Isihastul**, *Mărturii din viața monahală*, Editura Bizantină, București

**SFÂNTUL
CHIRIL AL IERUSALIMULUI**
† 18 MARTIE 386

SEMNUL SFINTEI CRUCI

Să nu faci cinstitul semn într-o batjocură și cu păcat, crucea să fie

dreaptă și adevărată. Cele trei degete mari - așază-le întâi la frunte - care reprezintă cerul, cerem Tatălui din ceruri Înțelepciunea - să sfințească neputincioasa noastră minte și s-o izbăvească de gândurile rele; pogorârea la pânțe - care reprezintă pământul, ne rugăm Fiului - care S-a pogorât pe pământ pentru mântuirea noastră, să ne scape de lăcomie, de beții și de desfrânare; înălțând dreapta către umeri, chemăm pe Duhul Sfânt, care plinește lucrarea mântuirii și toate le sfințește, să întărească și să sfințească puterile noastre spre săvârșirea faptelor bune, iar când zicem "amin", făgăduim înaintea lui Dumnezeu să ne facem vrednici de semnul crucii (Altarul pe care S-a jertfit Mântuitorul), pentru că vorba "amin" înseamnă "așa să fie".

Sursa: **episcopia-italiei.it**

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 21 martie	18:00	Sfântul Maslu
Vineri 24 martie	18:00	Vecernia și Litia
Sâmbătă 25 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Buna Vestire
	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 26 martie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 4-a din Post (a Sfântului Ioan Scărarul)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

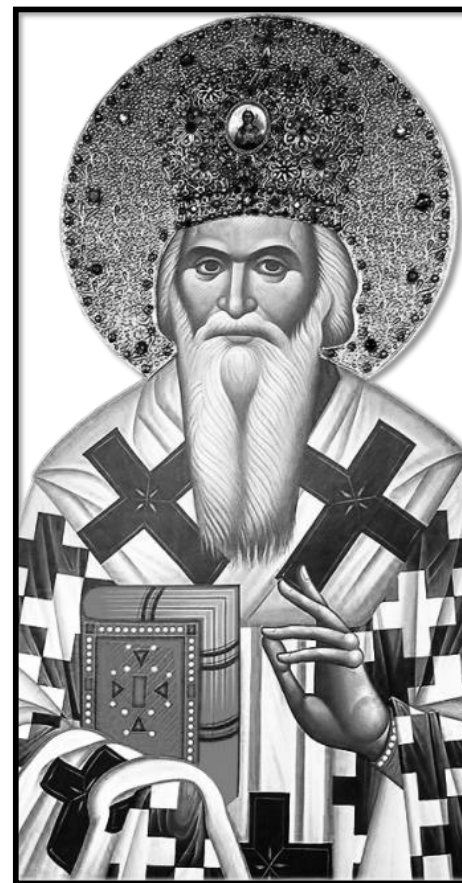
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Cu cât suferă mai mult omul din afară, cu atât înflorește cel dinăuntru.”

— Varnava Anahoretul (Limonariu)

Nr. 479 / 19 martie 2023

**SFÂNTUL
NICOLAE VELIMIROVICI**
1880 – 1956

SĂ NE LUĂM CRUCEA ȘI SĂ-I URMĂM LUI HRISTOS!

Adam a lepădat Adevărul și s-a îndreptat spre o minciună; acum Domnul îi cercetează pe urmașii lui Adam, ca aceștia să se lepede de minciună și să se lipească mai mult de Adevăr, de la care au căzut. De aceea, a se lepăda de sine înseamnă a se lepăda de firea cea înșelătoare care s-a sălășluit în noi, în locul firii noastre care ne-a fost dată de către Dumnezeu. Noi trebuie să ne lepădăm de cele ce sunt pământești, care au luat locul duhovniciei din lăuntru nostru, și de patimile, care au luat locul faptelor celor bune; frica slugarnică care a întunecat în noi calitatea de fiu al lui Dumnezeu și nemulțumirea pe care o arătăm împotriva lui Dumnezeu, care a ucis în noi duhul ascultării față de El. Noi trebuie să ne lepădăm de gândurile cele rele, de doririle cele rele și de faptele cele rele. Pe scurt: trebuie să ne lepădăm de tot ceea ce credem că înseamnă "eu", dar care în realitate nu

ține de noi, ci este diavolul și păcatul, stricăciunea, înșelarea și moartea. O, să ne lepădăm de obiceiurile cele rele, care au ajuns a doua fire pentru noi; să ne lepădăm de această "a doua fire", căci nu este firea noastră, așa cum a făcut-o Dumnezeu, ci o amăgire și propria înșelare din noi înșine.

Ce înseamnă aceasta: să-ți iei crucea? Aceasta înseamnă primirea de bunăvoie a fiecărui mijloc de vindecare care ni se dă din mâna lui Dumnezeu, oricât de amar ar putea fi. Cad nenorociri mari asupra ta? Fă ascultare față de Voia lui Dumnezeu, așa cum a făcut Noe. Ți se cere jertfă? Așază-te în mâinile lui Dumnezeu cu aceeași credință pe care a avut-o Avraam, atunci când a mers ca să-și jertfească fiul. Ți s-a năruit gospodăria? Ți-au murit copiii dintr-odată? Îndură toate cu răbdare, lipindu-te de Dumnezeu în inima ta, așa cum a făcut Iov. Te părăsesc prietenii și te-au împresurat dușmanii? Rabdă toate fără cârteală și cu credința că ajutorul lui Dumnezeu este aproape, așa cum au făcut Apostolii. Ești trimis la moarte pentru Hristos? Mulțumește-I lui Dumnezeu pentru asemenea cinste, ca miile de mucenici creștini. Nu se va cere de la tine nimic ce nu a mai fost înainte, ci tu vei urma mai degrabă exemplul multora - apostoli, sfinți, mărturisitori și mucenici - care au făcut Voia lui Hristos. Mai mult decât atât, trebuie să știm că umblând după răstignirea noastră, Domnul vrea răstignirea omului celui vechi, a omului alcătuit din obiceiurile cele rele și din slujirea păcatului. Căci, prin această

răstignire, omul cel vechi este trimis la moarte, iar omul cel nou, alcătuit după asemănarea și nemurirea lui Dumnezeu, se înalță la viață. Crucea este grea pentru omul cel vechi, trupesc, grea pentru un trup cu patimi și cu pofte (Galateni 5:24), dar nu este grea pentru omul cel duhovnicesc. Crucea pentru cei ce pier, este nebunie; iar pentru cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu (I Corinteni 1:18). Domnul nu caută ca noi să luăm Crucea Lui, ci pe a noastră. Crucea Lui este cea mai grea. El nu a fost răstignit pentru păcatele Lui, ci pentru ale noastre și, de aceea Crucea lui este cea mai grea. Noi suntem răstigniți pentru propriile noastre păcate: de aceea crucea noastră este mai ușoară. Și, când suferințele noastre sunt cele mai mari, nu trebuie să spunem că sunt prea mari, că depășesc toate limitele. Dumnezeu este viu și El cunoaște măsura suferinței noastre și nu ne va lăsa să suferim mai mult decât putem să răbdăm. Măsura suferinței noastre nu este mai puțin rânduită și socotită, decât este rânduită și socotită măsura zilei și a nopții. Sporește suferința noastră? Se face mai grea crucea noastră? Puterea lui Dumnezeu este cea mai mare, după cum spune Apostolul: *Că precum prisosesc pătimirile lui Hristos întru noi, așa prisosește prin Hristos și mângâierea noastră.* (II Corinteni 1:5)

Mai presus de toate, mângâierea noastră este mare, prin faptul că Domnul ne cheamă să-L urmăm. *Să vină după Mine*, spune Domnul. De ce rostește Domnul această chemare

celor care își iau crucea? Mai întâi, ca să nu cadă și să fie striviți sub ea. Oamenii sunt atât de slabi, încât crucea cea mai ușoară este grea pentru omul cel mai puternic, dacă acesta nu o cară cu ajutor din cer. Vedem cum se deznădăduiesc credincioșii la cea mai ușoară suflare; cum strigă împotriva cerului și a pământului la un necaz mic! Cum se clatină neputincioși căutând vreun sprijin și ajutor în deșertăciunea acestei lumi și socotesc, că dacă lumea nu le poate aduce sprijin și ajutor, atunci întreaga lume este un pustiu al deznădejdi. De aceea Domnul ne cheamă să-L urmăm, pentru că numai urmându-L vom putea răbda greutatea crucii. În El vom afla putere, curaj și mângâiere. El ne va fi lumină pe calea cea întunecată, sănătate acolo unde este boală, tovărășie ne va fi în singurătate, bucurie în suferință și bogății în lipsuri. În camera în care se află un om bolnav, se lasă noaptea o lumină aprinsă și, în noaptea acestei vieți, este nevoie de lumina cea veșnică a lui Hristos.

Dacă dorim cu adevărat, putem și noi vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere și slavă, înainte de a gusta moartea. Împrejurările în care aceasta ni se va descoperi, sunt arătate cu limpezime în Evanghelia de astăzi. Să ne ostenim să ne pierdem sufletul nostru cel vechi, viața noastră păcătoasă, și să învățăm că este mai mare preț pentru om să-si scape sufletul său, decât să câștige lumea întreagă. Așa ne vom învrednici prin mila lui Dumnezeu, să vedem Împărăția lui Dumnezeu, întru putere

mare și fără de asemănare întru slavă, unde îngerii, dimpreună cu sfinții, dau slavă Dumnezeului Celui viu, zi și noapte: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh - Treimii celei deoființă și nedespărțite, acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin.

Sursa: crestinortodox.ro

SFÂNTUL IOSIF ISIHASTUL

DOMNUL ȘTIE CUM ESTE BINE PENTRU FIECARE

Iată că Domnul dă unuia cinci talanți și altuia doi. Este cumva vinovat în vreun fel cel care a primit numai doi? Nicidecum. Domnul cunoaște cum este bine pentru fiecare. Dar, deși i-a dat numai doi, aude și el același glas, care-i spune: *Intră întru bucuria Domnului tău.* Nu i-a spus: „De ce nu ai făcut și tu zece talanți?” Vezi deci fiule că, dacă ai primit mult de la Dumnezeu, mult îți va și cere.

Așadar, nici cel care a primit mult har nu poate să-l disprețuiască și să-l judece pe cel care nu a primit, nici cel care nu a primit același har nu trebuie să se întristeze și să cârtească pentru că nu i-a dat și lui Dumnezeu la fel. Cel care are harul trebuie să aibă îndelungă răbdare față de cel ce nu are, purtând toate neputințele lui trupesti și sufletești și îndrumându-l cu multă grijă pe calea duhovnicească, până când și acesta va ajunge să înmulțească talanții săi; sau până când va veni o rază care să-i deschidă și să-i lumineze și lui ochii sufletului,